

Brief van **Georg Hendrik van Boelens** over zijn wederwaardigheden als garde d'honneur onder Napoleon aan Wopke Eekhoff te Leeuwarden (van 1838-1880 stadsarchivaris van Leeuwarden).

Bevonden 17000

(1000)

Augustus 14 1803

Det

Mijnheer!

In antwoord op uel. brief van 7 Decr 1803, berijgt ik het volgende en wil uwe voorstel mijn getrouw ge. dat toelaat

1. Den 2de April 1813 als Brigadier bij het 8de Regement Gardes d'Honneur en met een detachement van Leeuwarden vertrokken naar Tientsin om in ge. n. l. corps te worden ingelyfd.
2. Maar dat mij naar de grote armee vertrokken, ben ik op de grote manoeuvres met mijn paard gestort. Ik kwam er goed af; maar mijn mooie schimmel was dood.
3. Bij die grote armee heb ik veel geleden en door de felle koude die ik moest lyden, vooral by dag als by nacht. Die koude was in de daad zoo erg dat die door alles heen dringende was, dat onze paarden bijna allen omkwamen en ^{de} overgeblafene niet anders dan, om zoo te zeggen, geraamten geleken.
4. Nadat de retraite van Leipzig ^{voorges. kleine verhoofding} had mede gemaakt, ben ik later te Summerville krijgsgevangene gemaakt en daarna met een groot detachement door modder sneeuw en hagel, door Krasnojeer berast en geleid, naar St. Pölten gemaakt, alwaar ik 4 1/2 maand een gevangene geest. Het moet ik weten dat ik gedurende die maent met en goede wonsingen was.

enige hofartiest niet, maar in gesangenisten en
dat was wel in gezelschap met diegenen in onroede
naam, soms ook met in hoge torens met aan alle
lyden opene luchtgaten - o wat heb ik toen ontrenten
wel uitgestaan! - Ik heb bij die gelegenheid
om mijn honger te stillen mijn gouden horlogie
aan de kopier verkocht voor een stukje kaas
spek en een klomp konvies brood. Het was een
akelige tyd, te zeggen voor mij, omdat mijn linker
voet wel van de vorst had geleden - die voet is
tot ten nu niet goed en het wandelen voert
mij nog altijd moeijelyk. -

Van Rouen ^{was} naar Parijs, Niems en andere
fransche steden en door België, naar veel rijke
land te Amsterdam gekomen en van daar over
de Lemmer te huis.

Ik kon ook veel meer schrijven, maar om mijn
Jaarnaal geheel af te schrijven kost mij niet te
minder omdat het schrijven en zoeken mij lastig valt
door de steeds aanhoudende koorts, welke vrieden
reeds 6 jaren ^{mi} getrouw beroekt. Ook heb ik mijn
Jaarnaal in het fransch geschreeven -

Koorts raam ik mij met alle laagachtung

W. W. Deenover

G. A. Van Baaren

(transcriptie)

Augustinusga 14 Oktober 1883

Mijnheer !

In antwoord op Ued brief van 7 Oktober jl berigt ik het volgende en wel voor zoveel mijn geheugen dit toelaat

1. Den 2^e April 1813 als Bregadier bij het 3 Regiment Garde d'honneur en met een detachement van Leeuwarden vertrokken naar Tours om in genoemd Corps te worden ingelijfd.
2. Voordat wij naar de grote armee vertrokken ben ik op de grote manoeuvres met mijn paard gestort. Ik kwam er goed af; maar mijn mooie schimmel was dood.
3. Bij die grote armee heb ik veel geleden en door de felle koude die ik moest lijden, zoowel bij dag als bij nacht. Die koude was in de daad zoo erg door die door alles heen dringende vorst dat onze paarden bijna allen omkwamen en de overgeblevene niets anders dan, om zoo te zeggen, geraamten geleken
4. Nadat de ik de retraite van Leipzig voor een klein gedeelte had mede gedaan, ben ik later te Lunneville krijgsgevangen gemaakt en daarna met een groot detachement door modder sneeuw en hagel, door kurassiers bewaakt en geleid naar Bourges gemarcheerd, alwaar ik 4 ½ maand ben gevangen geweest. Nu moet Ued weten dat wij gedurende die marsch niet in goede woningen werden

(blad 2) ingekwartierd, neen, maar in gevangenissen en dat nog wel in gezelschap met dieven en moorde naars, soms ook wel in hoge torens met aan alle zijden opene lugtgaten- o wat heb ik toen ontzettend veel uitgestaan! – Ik heb bij die gelegenheid om mijn honger te stillen mijn gouden horlogie aan de Cipier verkocht voor een stukje raauw spek en ene klomp commiesbrood. Het was een akelijke tijd, te erger voor mij, omdat mijn linker voet veel van de vorst had geleden – die voet is tot nog toe niet goed en het wandelen valt mij nog alijd moeilijk.

Van Bourges zijn wij over Parijs, Reims en andere fransche steden en door Belgien, naar veel zulkens te Amsterdam gekomen en daar over de Lemmer te huis

Ik kon Ued veel meer schrijven, maar om mijn Journaal geheel uit te pluizen lust mij niet te minder omdat het schrijven en zoeken mij lastig valt door de steeds aanhoudende koorts, welke vriendin reeds 6 jaren mij getrouw bezoekt. Ook heb ik mijn Journaal in het fransch geschreven-

Voorts noem ik mij met alle hoogachting
UVW Dienaar
w.g. G.H.van Boelens

bron: Tresoar, Verfilmde brieven aan Eekhof nr.1094
(en met dank aan de heer Geert van der Veer te Drachten)

